

HİKÂYE UNSURLARI

<p>Yaşlı adam, gösterdiği sopa demetini oğullarından kırmalarını istemiş. Hepsi bunun için saatlerce uğraşmış ama hiçbiri bunu tek başına başaramamış. Yaşlı adam yerinden kalkmış, demeti çözmüş. Sopaları teker teker oğullarına uzatmış. Oğulları sopaları zorlanmadan kırmışlar. Yaşlı adam bunun üzerine onlara “Zorlukları yenmek için birlikte hareket edin.” demiş.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Hintli bir yaşlı usta, çırağının sürekli her şeyden şikâyet etmesinden bıkmış. Bir gün çırağına bir avuç tuz getirip tuzu bir bardak suya atarak içmesini söylemiş. Çırak suyu içtikten sonra nasıl olduğunu soran ustaya tadının acı olduğunu söylemiş. Bunun üzerine usta çıraktan karşıdaki göle bir avuç tuz atıp içmesini istemiş. Çırak bu sefer rahatlatıcı olduğunu söylemiş. Bunun üzerine usta “Sen de gönlünü bir göl gibi genişlet ve her şeyden şikâyet etmeyi bırak.” demiş.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Büyük Rus yazarı Turgenyev, soğuk bir kış akşamında evine doğru yola çıkmış. Yolda bir dilenci kendisinden para istemiş. Bütün ceplerini kurcalayan Turgenyev, ne yazık ki hiç para bulamamış. Bunun üzerine kendisine uzatılan soğuk elleri kendi elleriyle ısıtarak: “Kusura bakma kardeşim sana verecek bir şeyim yok.” demiş. Dilenci: “Verdiniz ya efendim.” demiş, “Bana kardeşim dediniz ve ellerimi ısıttınız.”</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Zamanın birinde çok zeki iki kardeş bir bilgeye sorular sorarmış, bilge de her defasında soruları cevaplamış. Bilgenin bilemeyeceği bir soru düşünmeye başlamışlar. Kardeşlerden biri, “Buldu” demiş. “İki elimin arasına bir kelebek koyacağım, bu kelebeğin canlı mı yoksa ölü mü olduğunu soracağım. Canlı derse öldüreceğim, ölü derse bırakacağım.” Bilgeye sormuş: “Avucumun içinde bir kelebek var, canlı mı ölü mü?” Bilge cevaplamış: “Senin ellerinde evladım, senin ellerinde.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Ablamın yeni evini görmeye gidiyorduk. Dışinden, tırnağından artırdığıyla ne zorluklarla almıştılar bu evi. Kardeşimle bulduğumuzda saat sekizi biraz geçmişti. Yavaş yavaş yürümeye başladık. Ablamın evi bize çok uzak değildi, bir sokak ötedeydi. Tam ablamın evini gördüğümüz anda hediyelerimizi evde unuttuğumuzu hatırladık. Birbirimize bakıp gülümsedikten sonra hediyeleri almak için yolda bu kez hızlı adımlarla yürümeye başladık.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Yıllar önce köyün birinde, bir adamın eşiği kuyuya düşmüş. Hayvancık saatlerce acı içinde kıvranmış, bağırarak kendi dilinde. Sesini duyan sahibi gelip bakmış ki vaziyet kötü, zavallı eşiği kuyunun dibinde pek iyi görünmüyor. Adamcağz köylüleri yardıma çağırmış. Ne yapsak, ne etsek, nasıl çıkarsak soruları havada kalmış. Sonunda karar verilmiş ki kurtarmak için çalışmaya değmez. Tek çare, kuyuyu toprakla örtmek. Elleri aldıkları küreklerle etraftan kuyunun içine toprak atmışlar. Zavallı hayvan, üzerine gelen toprakları her seferinde silkeleyerek kuyunun dibine dökmüş. Altına aldığı toprak sayesinde her seferinde biraz daha yükselmiş ve sonunda yukarıya çıkmış. Köylüler bu duruma şaşır kalmışlar. Hayatta bazen hepimiz zor durumlarda kalabiliriz. Bunlarla baş etmenin yolu yakınıp sızlanmak değil, düşünüp çaba harcamaktır.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	

HİKÂYE UNSURLARI

<p>Dedemle parka gitmiştik. Saat henüz sabahın onu olmasına rağmen park çok kalabalıktı. Dedem bu parkın hep böyle kalabalık olduğunu söyledi. Bu sırada dedem asker arkadaşını gördü. Onunla uzun uzun konuştular, eski günleri andılar. Onları dinlerken hiç sıkılmadım. Öyle güzel konuşuyorlardı ki sanki ben de onlarla o günleri yaşamış gibi oldum.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Akşam ezanı okunurken dayımlar bağ evimize çıka geldi. Bu beklenmedik ziyaret karşısında ailecek şaşırmiştık. Hemen çaylar koyuldu, mısırlar patlatıldı, kekler pişirildi. Çocuklar etrafta koşuşmaya, büyükler çaylarını içerken sohbeti koyulaştırmaya başladılar.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>İstanbul'a ilk gidişimizdi. Ben en çok Kız Kulesi'ni ve Boğaz'ın iki yakasını birbirine bağlayan köprüleri merak ediyordum. Babam köprüye yaklaştığımızı söyledi. Heyecanım iki katına çıkmıştı. Biraz sonra köprünün direkleri göründü. Hemen telefonumu çıkarıp kaydetmeye başladım. Köprünün ortasına geldiğimizde Boğaz'ın güzelliği karşısında adeta büyülenmişim.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Her akşam işten çıkınca vapura binerdim. Vapurdan inen insanları izlemeyi çok severdim. Özellikle benim dikkatimi çekenleri. Bazen benim ilgimi çeken, beni şaşırtan, meraklandıran hiç kimse inmezdi vapurdan. Aslında böyle günler, moralimin bozuk olduğu günlerdi.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>İki arkadaş arabadan inip caddede dolaşmaya başladı. Hatice'nin karnı çok acıkmıştı. Âdeta midesinde bir sızı duymaya başladı. Gözlerinin önünde siyah siyah lekeler uçuşuyordu. Güneş ufukta kayboluyor; gök, pembe ve kırmızı bulutlarla doluyordu. Tatlı bir kızılık kaplamıştı her yanı. Caddedeki kalabalığın içinde bazı bisikletli çocuklarda vardı.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	
<p>Akşam ezanı okunmak üzereydi. Ahmet ve Cengiz eve gitmek için bir sokak arasına girmişlerdi. Sokak dar uzun bir yolun her iki tarafında da evlerin bulunduğu sessiz, ama bu sessizliğiyle insanı ürküten bir sokaktı. Biraz içleri ürperdiği için adımlarını daha da hızlandırmışlardı. Beş on adım atmamışlardı ki karşılarına kocaman beyazlı bir köpek çıktı. Cengiz durdu Ahmet'in de kolundan tutarak durdurdu. Köpek öylece onlara bakıyor, kenara çekilmiyordu. İki evin arasından çıkan adam köpeğe yaklaştı köpeği boğazından tuttu. Korkmayın çocuklar size bir şey yapmaz hadi geçin, deyince Ahmet ve Cengiz rahat bir nefes aldılar.</p>	OLAY	
	KİŞİLER (Kahramanlar)	
	YER (MEKÂN)	
	ZAMAN	

HİKÂYE UNSURLARI

Yaşlı adam, gösterdiği sopa demetini oğullarından kırmalarını istemiş. Hepsini bunun için saatlerce uğraşmış ama hiçbirini bunu tek başına başaramamış. Yaşlı adam yerinden kalkmış, demeti çözmüş. Sopalara teker teker oğullarına uzatmış. Oğulları sopaları zorlanmadan kırmışlar. Yaşlı adam bunun üzerine onlara “Zorlukları yenmek için birlikte hareket edin.” demiş.	OLAY	Yaşlı adamın sopa demetini oğullarından kırmasını istemesi
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Yaşlı adam, oğulları
	YER (MEKÂN)	Belirsiz
	ZAMAN	Belirsiz
Hintli bir yaşlı usta, çırağının sürekli her şeyden şikâyet etmesinden bıkmış. Bir gün çırağına bir avuç tuz getirip tuzu bir bardak suya atarak içmesini söylemiş. Çıracı suyu içtikten sonra nasıl olduğunu soran ustaya tadının acı olduğunu söylemiş. Bunun üzerine usta çıraktan karşıdaki göle bir avuç tuz atıp içmesini istemiş. Çıracı bu sefer rahatlatıcı olduğunu söylemiş. Bunun üzerine usta “Sen de gönlünü bir göl gibi genişlet ve her şeyden şikâyet etmeyi bırak.” demiş.	OLAY	Hintli ustanın, her şeyden şikâyet eden çırağına bir ders vermek istemesi
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Hintli usta, çıracı
	YER (MEKÂN)	Dükkân, göl
	ZAMAN	Bir gün
Büyük Rus yazarı Turgenyev, soğuk bir kış akşamında evine doğru yola çıkmış. Yolda bir dilenci kendisinden para istemiş. Bütün ceplerini kurcalayan Turgenyev, ne yazık ki hiç para bulamamış. Bunun üzerine kendisine uzatılan soğuk elleri kendi elleriyle ısıtarak: “Kusura bakma kardeşim sana verecek bir şeyim yok.” demiş. Dilenci: “Verdiniz ya efendim.” demiş, “Bana kardeşim dediniz ve ellerimi ısıttınız.”	OLAY	Turgenyev’in yolda gördüğü dilencinin ellerini ısıtması ve ona “kardeşim” demesi
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Turgenyev, dilenci
	YER (MEKÂN)	Yol
	ZAMAN	Soğuk bir kış akşamı
Zamanın birinde çok zeki iki kardeş bir bilgeye sorular sorarmış, bilge de her defasında soruları cevaplamış. Bilgenin bilemeyeceği bir soru düşünmeye başlamışlar. Kardeşlerden biri, “Buldum” demiş. “İki elimin arasına bir kelebek koyacağım, bu kelebeğin canlı mı yoksa ölü mü olduğunu soracağım. Canlı derse öldüreceğim, ölü derse bırakacağım.” Bilgeye sormuş: “Avucumun içinde bir kelebek var, canlı mı ölü mü?” Bilge cevaplamış: “Senin ellerinde evladım, senin ellerinde.	OLAY	Bilgeye bilemeyeceği bir soru soran kardeşlerin aldığı cevap
	KİŞİLER (Kahramanlar)	İki kardeş, bilge
	YER (MEKÂN)	Belirsiz
	ZAMAN	Zamanın biri, belirsiz
Ablamın yeni evini görmeye gidiyorduk. Dışinden, tırnağından artırdığıyla ne zorluklarla almıştı bu evi. Kardeşimle bulduğumuzda saat sekizi biraz geçmişti. Yavaş yavaş yürümeye başladık. Ablamın evi bize çok uzak değildi, bir sokak ötedeydi. Tam ablamın evini gördüğümüz anda hediyelerimizi evde unuttuğumuzu hatırladık. Birbirimize bakıp gülümsedikten sonra hediyeleri almak için yolda bu kez hızlı adımlarla yürümeye başladık.	OLAY	İki kardeşin ablamının yeni evini görmeye giderken hediye unutulmasını
	KİŞİLER (Kahramanlar)	İki kardeş, abla
	YER (MEKÂN)	Sokak
	ZAMAN	Sekizi biraz geç
Yıllar önce köyün birinde, bir adamın eşiği kuyuya düşmüş. Hayvancık saatlerce acı içinde kıvrılmış, bağırarak kendi dilinde. Sesini duyan sahibi gelip bakmış ki vaziyet kötü, zavallı eşiği kuyunun dibinde pek iyi görünmüyor. Adamcağız köylülere yardıma çağırmış. Ne yapsak, ne etsek, nasıl çıkarsak soruları havada kalmış. Sonunda karar verilmiş ki kurtarmak için çalışmaya değmez. Tek çare, kuyuyu toprakla örtmek. Elleri aldıkları küreklerle etraftan kuyunun içine toprak atmışlar. Zavallı hayvan, üzerine gelen toprakları her seferinde silkeleyerek kuyunun dibine dökmüş. Altına aldığı toprak sayesinde her seferinde biraz daha yükselmiş ve sonunda yukarıya çıkmış. Köylüler bu duruma şaşır kalmışlar. Hayatta bazen hepimiz zor durumlarda kalabiliriz. Bunlarla baş etmenin yolu yakınıp sızlanmak değil, düşünüp çaba harcamaktır.	OLAY	Kuyuya düşen eşiğin üzerine atılan toprakları üzerinden silkeleyerek kuyudan çıkması.
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Adam, köylüler, eşek
	YER (MEKÂN)	Köy
	ZAMAN	Yıllar önce

HİKÂYE UNSURLARI

<p>Dedemle parka gitmiştik. Saat henüz sabahın onu olmasına rağmen park çok kalabalıktı. Dedem bu parkın hep böyle kalabalık olduğunu söyledi. Bu sırada dedem asker arkadaşını gördü. Onunla uzun uzun konuştular, eski günleri andılar. Onları dinlerken hiç sıkılmadım. Öyle güzel konuşuyorlardı ki sanki ben de onlarla o günleri yaşamış gibi oldum.</p>	OLAY	Dede ve torunun parka gitmesi ve orada dedenin asker arkadaşını görmesi.
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Dede, torun, asker arkadaşı
	YER (MEKÂN)	Park
	ZAMAN	Sabahın 10'u
<p>Akşam ezanı okunurken dayımlar bağ evimize çıka geldi. Bu beklenmedik ziyaret karşısında ailecek şaşırmiştık. Hemen çaylar koyuldu, mısırlar patlatıldı, kekler pişirildi. Çocuklar etrafta koşuşmaya, büyükler çaylarını içerken sohbeti kolaylaştırmaya başladılar.</p>	OLAY	Yazarın dayılarının bağ evine ziyarete gitmesi
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Yazar, dayıları, ailesi
	YER (MEKÂN)	Bağ evi
	ZAMAN	Akşam ezanı okunurken
<p>İstanbul'a ilk gidişimizdi. Ben en çok Kız Kulesi'ni ve Boğaz'ın iki yakasını birbirine bağlayan köprüleri merak ediyordum. Babam köprüye yaklaştığımızı söyledi. Heyecanım iki katına çıkmıştı. Biraz sonra köprünün direkleri göründü. Hemen telefonumu çıkarıp kaydetmeye başladım. Köprünün ortasına geldiğimizde Boğaz'ın güzelliği karşısında adeta büyülenmişim.</p>	OLAY	Yazarın ve ailesinin İstanbul'a gitmesi
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Yazar ve ailesi
	YER (MEKÂN)	İstanbul
	ZAMAN	İstanbul'a ilk gidişleri
<p>Her akşam işten çıkınca vapura binerdim. Vapurdan inen insanları izlemeyi çok severdim. Özellikle benim dikkatimi çekenleri. Bazen benim ilgimi çeken, beni şaşırtan, meraklandıran hiç kimse inmezdi vapurdan. Aslında böyle günler, moralimin bozuk olduğu günlerdi.</p>	OLAY	İnsanları incelemesi.
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Yazar
	YER (MEKÂN)	Vapur
	ZAMAN	Akşam
<p>İki arkadaş arabadan inip caddede dolaşmaya başladı. Hatice'nin karnı çok acıkmıştı. Âdetâ midesinde bir sızı duymaya başladı. Gözlerinin önünde siyah siyah lekeler uçuyordu. Güneş ufukta kayboluyor; gök, pembe ve kırmızı bulutlarla doluyordu. Tatlı bir kızillik kaplamıştı her yanı. Caddedeki kalabalığın içinde bazı bisikletli çocuklarda vardı.</p>	OLAY	İki arkadaşın caddede dolaşmaya başlaması
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Hatice ve arkadaş
	YER (MEKÂN)	Cadde
	ZAMAN	Güneşin battığı saatler
<p>Akşam ezanı okunmak üzereydi. Ahmet ve Cengiz eve gitmek için bir sokak arasına girmişlerdi. Sokak dar uzun bir yolun her iki tarafında da evlerin bulunduğu sessiz, ama bu sessizliğiyle insanı ürküten bir sokaktı. Biraz içleri ürperdiği için adımlarını daha da hızlandırmışlardı. Beş on adım atmamışlardı ki karşılarına kocaman beyazlı bir köpek çıktı. Cengiz durdu Ahmet'in de kolundan tutarak durdurdu. Köpek öylece onlara bakıyor, kenara çekilmiyordu. İki evin arasından çıkan adam köpeğe yaklaştı köpeği boğazından tuttu. Korkmayın çocuklar size bir şey yapmaz hadi geçin, deyince Ahmet ve Cengiz rahat bir nefes aldılar.</p>	OLAY	Okuldan eve dönen çocukların bir köpekle karşılaşmaları.
	KİŞİLER (Kahramanlar)	Ahmet, Cengiz, Yaşlı Adam ve Köpek
	YER (MEKÂN)	Bir ara sokak
	ZAMAN	Akşam vakti